

w składzie określonym w § 14 ust. 2 i 3, która sporządza nowy protokół. Przepis § 16 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 18. 1. Jeżeli wypadkowi uległ żołnierz niezawodowy, dowódca jednostki wojskowej wydaje na podstawie protokołu powypadkowego zaświadczenie dla celów rentowych.

2. Jeden egzemplarz zaświadczenia doręcza się za pokwitowaniem poszkodowanemu żołnierzowi, a jeżeli żołnierz zmarł wskutek wypadku — małżonkowi lub innemu zainteresowanemu członkowi rodziny żołnierza.

3. Drugi egzemplarz zaświadczenia przesyła się do powiatowego (miejskiego, dzielnicowego) sztabu wojskowego właściwego ze względu na miejsce zamieszkania żołnierza łącznie z innymi dokumentami dotyczącymi przebiegu służby wojskowej żołnierza.

§ 19. 1. Przepisy dotyczące dowódcy jednostki wojskowej stosuje się odpowiednio:

- 1) do szefa powiatowego (miejskiego, dzielnicowego) sztabu wojskowego właściwego ze względu na miejsce wypadku — jeżeli wypadkowi w bezpośredniej drodze z miejsca zamieszkania do jednostki wojskowej lub z powrotem do miejsca zamieszkania ulegnie osoba powołana do odbycia czynnej służby wojskowej oraz osoba zwolniona z tej służby,
- 2) do kierownika studium wojskowego — jeżeli wypadkowi pozostającemu w związku z odbywaniem wojskowego szkolenia w ramach studium wojskowego ulegnie student szkoły wyższej odbywający to szkolenie; przełożonym kierownika studium wojskowego w rozumieniu § 14 ust. 1 jest kierownik departamentu (biura, wydziału) wojskowego właściwego ministerstwa.

2. O wypadku osoby, o której mowa w ust. 1 pkt 1, organ Milicji Obywatelskiej prowadzący dochodzenie w sprawie tego wypadku zawiadamia niezwłocznie szefa powiatowego (miejskiego, dzielnicowego) sztabu wojskowego właściwego dla miejsca wypadku.

§ 20. 1. Przez użyte w zarządzeniu określenie „dowódca jednostki wojskowej” w stosunku do żołnierzy pełniących służbę w jednostkach podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych należy rozumieć także kierownika właściwej jednostki organizacyjnej, w której żołnierz pełni służbę.

2. Prawo uchylenia w trybie nadzoru protokołu powypadkowego w stosunku do żołnierzy pełniących służbę

w jednostkach podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych przysługuje:

- 1) Dowódcom Wojsk Ochrony Pogranicza oraz Nadwiślańskiej Jednostki Ministerstwa Spraw Wewnętrznych — w stosunku do podległych im żołnierzy,
- 2) Dyrektorowi Departamentu Zdrowia i Spraw Socjalnych Ministerstwa Spraw Wewnętrznych — w stosunku do pozostałych żołnierzy.

§ 21. W zarządzeniu Ministrów Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych z dnia 15 października 1968 r. w sprawie obowiązków organów wojskowych w zakresie załatwiania spraw zaopatrzenia inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Monitor Polski Nr 44, poz. 315) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 3 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli żołnierz doznał uszkodzenia zdrowia wskutek wypadku, który nastąpił w okolicznościach określonych w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową (Dz. U. Nr 53, poz. 342), dowódca jednostki wojskowej, w której żołnierz pełnił służbę wojskową, wydaje zaświadczenie przewidziane w § 18 ust. 1 zarządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 16 stycznia 1973 r. w sprawie trybu ustalania okoliczności i przyczyn wypadków dla celów związanych z przyznawaniem żołnierzom i ich rodzinom świadczeń odszkodowawczych i rentowych (Monitor Polski Nr 4, poz. 30).”

2) w § 9 ust. 2 pkt 3 wyrazy „w § 2 ust. 1 pkt 1 tego zarządzenia” zastępuje się wyrazami „w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową (Dz. U. Nr 53, poz. 342)”.

§ 22. Traci moc zarządzenie Ministrów Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych z dnia 10 października 1968 r. w sprawie właściwości i trybu postępowania organów wojskowych w zakresie ustalania charakteru wypadków podczas służby wojskowej dla celów zaopatrzenia inwalidzkiego żołnierzy niezawodowych (Monitor Polski Nr 44, poz. 313).

§ 23. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1973 r.

Minister Obrony Narodowej: w z. J. Urbanowicz

31

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 17 stycznia 1973 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie opłat rejestracyjnych od pojazdów samochodowych, przyczep i trolejbusów.

Na podstawie art. 17 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o bezpieczeństwie i porządku ruchu na drogach publicznych (Dz. U. z 1961 r. Nr 53, poz. 295

i z 1971 r. Nr 12, poz. 115) i § 136 ust. 4 rozporządzenia Ministrów Komunikacji i Spraw Wewnętrznych z dnia 20 lipca 1968 r. w sprawie ruchu na drogach publicznych

(Dz. U. z 1968 r. Nr 27, poz. 183 i z 1972 r. Nr 55, poz. 382) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 25 czerwca 1971 r. w sprawie opłat rejestracyjnych od pojazdów samochodowych, przyczep i trolejbusów (Monitor Polski z 1971 r. Nr 35, poz. 227 i z 1972 r. Nr 4, poz. 24) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 6 otrzymuje brzmienie:

„§ 6. 1. Z zastrzeżeniem przepisów ust. 2 — od pojazdów samochodowych rejestrowanych w drugim półroczu opłata za dany rok wynosi 50% opłaty rocznej.

2. Od nowych pojazdów samochodowych wymienionych w § 1 ust. 1 pkt 3—10 i ust. 2, rejestrowanych po raz pierwszy, opłatę rejestracyjną za dany rok pobiera się w wysokości obliczonej w stosunku miesięcznym, począwszy od miesiąca, w którym następuje

rejestracja pojazdu; miesiąc rozpoczęty liczy się za pełny.”

2) w § 7 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Roczna opłatę rejestracyjną uiszcza się bez wezwania w terminie do dnia 31 marca każdego roku; opłaty od pojazdów samochodowych wymienionych w § 1 ust. 1 pkt 3—10 i ust. 2 mogą być uiszczane w dwóch ratach półrocznych: 50% opłaty rocznej w terminie do dnia 31 stycznia i 50% opłaty rocznej w terminie do dnia 31 lipca każdego roku.”

3) § 8 otrzymuje brzmienie:

„§ 8. Opłaty rejestracyjne uiszcza się na rachunek wskazany przez organ dokonujący rejestracji pojazdu.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji: *M. Zajtryd*

32

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU ZAGRANICZNEGO I MINISTRA ŁĄCZNOŚCI

z dnia 18 stycznia 1973 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie kontroli celnej i pobierania cła od towarów wywożonych za granicę w przesyłkach pocztowych nadawanych w urzędach pocztowo-telekomunikacyjnych.

Na podstawie art. 15 ust. 3 pkt 1 i ust. 4 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. — Prawo celne (Dz. U. Nr 33, poz. 166) oraz § 3 ust. 2 pkt 2 uchwały nr 159 Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 1962 r. w sprawie współdziałania organów administracji państwowej i jednostek gospodarki uspołecznionej z organami administracji celnej oraz świadczeń tych organów i jednostek na rzecz organów administracji celnej (Monitor Polski Nr 42, poz. 195) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Handlu Zagranicznego i Ministra Łączności z dnia 23 października 1972 r. w sprawie kontroli celnej i pobierania cła od towarów wywożonych za granicę w przesyłkach pocztowych nadawanych

w urzędach pocztowo-telekomunikacyjnych (Monitor Polski Nr 50, poz. 268) § 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przyjmowania bez wymierzania i pobierania cła wywozowego przesyłek pocztowych nadawanych do wywozu za granicę zawierających towary nabyte w Banku Polska Kasa Opieki S.A., jeżeli do przesyłki jest dołączony dokument stwierdzający dokonanie zakupu.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Zagranicznego: *T. Olechowski*
Minister Łączności: *E. Kowalczyk*